

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobkyně: **Z. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 11. 2010, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 8. 2011, č. j. 34 Ad 64/2010 - 91,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým bylo zastaveno řízení o její kasační stížnosti.

[2] Žalobkyně podala žádost o invalidní důchod, která byla rozhodnutím ze dne 26. 5. 2010 zamítnuta, neboť lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Zlín shledal v posudku pokles pracovní schopnosti žalobkyně pouze o 10 %, a dospěl tedy k závěru, že není invalidní. Námitky žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 26. 5. 2010 byly zamítnuty rozhodnutím žalované ze dne 23. 11. 2010. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala žalobu, kterou Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 24. 5. 2011, č. j. 34 Ad 64/2010 - 60, zamítl. Žalobkyně podala kasační stížnost, v níž napadala zákonnost rozsudku krajského soudu. Dne 25. 8. 2011 bylo krajskému soudu doručeno podání, ve kterém žalobkyně soudu sdělila, že spor ohledně invalidního důchodu ukončuje. Téhož dne krajský soud vydal usnesení č. j. 34 Ad 64/2010 - 91, kterým řízení o podané kasační stížnosti zastavil. Toto rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno, a zároveň tak nabylo právní moci, dne 2. 9. 2011. Dne 7. 9. 2011 žalobkyně adresovala krajskému soudu další sdělení nadepsané jako odvolání, v němž uvedla, že se odvolává a bere zpět ukončení sporu a žádá znovu o předložení kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Toto podání krajský soud posoudil jako kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení. Žalobkyně požádala, aby jí pro řízení o kasační stížnosti byl ustanoven zástupce a doložila pro tyto účely své

osobní, majetkové a výtěžkové poměry. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 19. 12. 2011, č. j. 34 Ad 64/2010 - 109, rozhodl tak, že návrh žalobkyně na ustanovení zástupce zamítl. Toto rozhodnutí pak schválil svým rozsudkem č. j. 6 As 3/2012 - 21 ze dne 22. 2. 2012 i Nejvyšší správní soud.

[3] Dříve, než Nejvyšší správní soud přistoupil k věcnému posouzení kasační stížnosti, bylo na něm zhodnotit, zda toto podání splňuje veškeré formální požadavky na něj kladené. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) a osobou k tomu oprávněnou (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatelka však není zastoupena advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné.

[4] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem - případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele - je přitom obligátní podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedoložení plné moci k zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je však odstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Jak již výše popsal Nejvyšší správní soud, krajský soud rozhodl o tom, že stěžovatelce nebude soudem ustanoven advokát pro řízení o její kasační stížnosti, což Nejvyšší správní soud svým rozhodnutím schválil.

[5] Nejvyšší správní soud pak svým usnesením ze dne 22. 3. 2012, č. j. 6 Ads 137/2011 - 130, stěžovatelku vyzval k předložení písemné plné moci udělené zástupci, který ji bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat, k čemuž jí určil lhůtu jednoho měsíce od doručení této výzvy. V této lhůtě však stěžovatelka plnou moc udělenou jí zvolenému zástupci nepředložila, ačkoli byla soudem upozorněna, že v případě nepředložení této plné moci bude její kasační stížnost odmítnuta.

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Jak již bylo výše uvedeno, jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je zastoupení advokátem. Stěžovatelka přes výzvu soudu zastoupení advokátem nedoložila, ačkoli byla poučena o důsledku nesplnění této povinnosti.

[7] Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost stěžovatelky odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu